

LoDění

Občasník o dění v Loděnici u Berouna

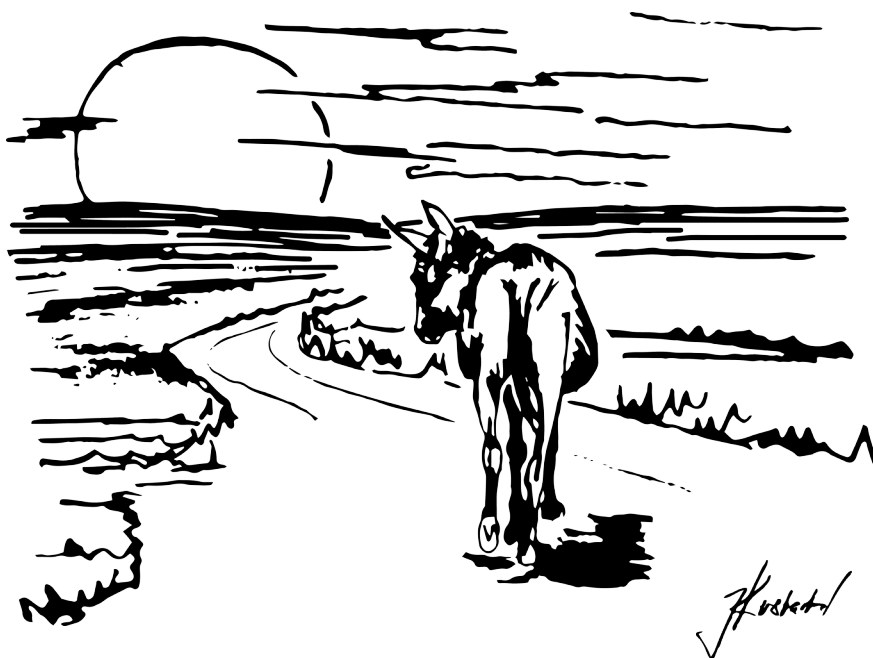

Loděnice neomezených možností

Ksakru, křižovatka. Značení žádné. Kudy? Doleva, doprava, rovně? Asi rovně, tedy středem, zlatou střední cestou! I Werich ji doporučuje jako tradiční: „Strejček vůl teta kráva, každej půl rady dává: ‚Hochu můj, postupuj zlatou střední cestou.‘ Vůl připojil suše: ‚Je to cesta má, každý po ní kluše, je vyšlapaná.‘ Přece jen, vyšlapané koleje přinášejí konejšivý poklid, jistotu kontinuity a brání podstatnějším změnám.

Obce v naší drahé republice stojí na pomyslné předvolební křižovatce. Mnohé z nich se drbou na bradě, mumlajíce si pod vousy: „Tak jak to zastupitelstvo poskládat? Kohopak to máme na těch kandidátkách? Ahá, ten dělá to a ten zas tohle. Zatímco támhle ten nic. Ale tenhle, panečku, to je jinej pašák! Ten se pro obec činí, zadarmo zakládá muzea, organizuje úklidy a sám uklízí i večírek kulturní uspořádá, má rád systém, pořádek, čistou a otevřenou hru i obecní pospolitost – ten by mohl přinést svěží vítr do kanalizačního potrubí!“ Takové obce pak mají šanci, že se dostanou na úroveň obcí rozvinutých, které se nám tak líbí, když putujeme českou krajinou, ba dále.

Jiný druh obcí nad pašáky zmíněného typu ostrážitě pozdvihne obočí a zahájí tichou ústní lidovou slovesnost: „Co tím sleduje? Komu to prospěje? Slyšela jsem, že chce vydrancovat obecní králíkářnu. A vůbec je nákej divnej, takovej nesympatickej. Však tu máme jiné kabráčky, kteří už něco dokázali. Třeba... Třebá... No třeba zalátali

chodník! Nebo něco nechali postavit. Že to stálo o pár kaček víc, než je normální? No a? Nebudme maličerní, vždyť to jsou obecní peníze!“ Tak převládne příklon k tradici, zlaté střední cestě. Werich ovšem varovně pokračuje: „Zlatá střední cesta je vyšlapaná, ale tráva po krajích je vyžraná. Neb všichni osli, co tu šli, vypásli všechno, co našli, poslední stéblo trávy sluply krávy.“ A končí apokalypticky: „Jak tam ten chudák osel si velebil tradici, hlad mu rozleptal břicho, játra i bránici. Že to, co řekli staří, za pravdu měl, osel hlady zcepeněl.“ Tato pochmurná vize národního umělce ovšem platí pouze v bajkách, nikoli v rozvoji obcí.

A tak si s vědomím notného po-

kulhávání výše vysmrknuté paralely dovoluji Loděnici popřát, aby volila tak, že zastupitelstvo i starosta budou požívat přirozené důvěry a konečně i vážnosti, jejíž oprávněnost dokáží výsledky svého činění, že budou otevření, ale že neotevrou obecní pokladnu k volnému nakládání zkušeným vykukům, že budou zvelebovat veřejný prostor, aby se v něm lidé s chutí potkávali, a hlavně – což souvisí s předchozím – že budou spojovat lidi různých zájmů.

Pavel Machač
za redakci LoDění

Bud'me hrdi na svou obec

Za LoDění jde do voleb z prvního místa kandidátky Ing. Martin Bok. Je to rodák z Jánské a k obecnímu životu má blízko již odmala. Co Tě vedlo k rozhodnutí kandidovat v komunálních volbách?

Velmi mi vadí nepořádek ve věcech obecních. Fyzický, systémový i lidský. Projděte se například od GZ Media na náměstí. Budete procházet jedním velkým vajglovištěm. Podívejte se na náměstí mezi okrasné rostliny nebo k obrubníkům nebo na trávu před poštu nebo ke kontejnerům na tříděný odpad. Najdete papírky, nedopalky a bordýlek přecházející v bordel. Takových míst je po obci celá řada. Až se jeden stydí za to, kde bydlí. Když na to upozorňuji starostu, dozvím se jen, proč ta která věc nejde řešit a jak je naše obecní úklidová četa zaneprázdněná (poznámka redakce: viz například zvukový záznam ze zasedání zastupitelstva 20. 6. 2018, čas 02:12). Já jsem ale přesvědčen, že zajištění stálého pořádku je v silách vedení obce. Je třeba optimálně nastavit systém, způsobit aby lidé pracovali efektivně, důsledně a aby řádně využívali pracovní dobu. Zatím se ale nenašel nikdo, kdo by to dokázal. Neskromně si myslím, že náš tým LoDění to dokáže. Já osobně mám ze soukromé sféry s optimalizací procesů velké zkušenosti. Vlastním prosperující firmu, jejíž jednou z hlavních činností je právě optimalizace. Zabýváme se zejména procesy výrobními, obchodními, marketingovými, personálními a procesy interního řízení a správy. Zákazník nám popíše, co ho trápí. My problém detailně zanalyzujeme, navrhneme řešení a řešení zrealizujeme. Právě procesy interního řízení a správy jsou hodně podobné procesům v obci.

To zní dobře, ale k čistotě se hlásilo i uskupení Loděnice pro všechny před minulými volbami...

Tomuto uskupení jsem dal v minulých volbách svůj hlas, protože jsem do něj vkládal velké naděje. Sice získalo v zastupitelstvu rozhodující většinu, ale když jsem si porovnal jeho předvolební sliby s tím, co za čtyři roky dokázalo, neměl jsem radost.

Martin Bok leští nádraží, foto: archiv LoDění

Co tedy současnému zastupitelstvu vytýkáš?

Chybí mi koncepčnost. Tu je opraven chodník, tu je opravena silnice, tu je umístěna nevkusná čekárna, tu je přistavěna škola, která léta praskala ve švech, tu se toleruje výstavba haly pro kovovýrobu v blízkosti rodinných domů. Vedení obce neřeší, že z obecního úřadu odpadá omítka, že řada budov svojí neopraveností obec hyzdí, že se zdravotní středisko nalézá na nevhodném místě a v nevhodné budově, že školka nemá vhodné hřiště pro malé děti, že díky autům přespolečných pracujících v Loděnici nemá našinec kde zaparkovat, že na konec obce směrem na Rudnou nevede chodník, a tak bych mohl pokračovat. Myslím, že je třeba projít obec z jednoho konce na druhý, přesně definovat potřeby, vytvořit architektonickou koncepci a stanovit priority. Celé to musí být široký konsenzus napříč volebními skupinami, zájmovými spolky a občany. Realizace je pak práce na několik volebních období.

To se bavíme o dlouhodobé koncepci. Za poslední čtyři roky bylo ale potřeba řešit řadu palčivých problémů...

Dobré je, že se podařilo přistavět základní školu, postavit dva nové chodníky (před GZ Media směrem k novému mostu a ke hřbitovu), opravit místní komunikace na dolní Jánské a dokončit sběrný dvůr.

A nyní k tomu špatnému. Uvedu pět bodů, které mi vadí nejvíce:

a) Jak jsem již řekl, zastupitelstvo nevytvořilo smysluplnou koncepci rozvoje obce na základě širokého konsenzu a připravilo málo projektů pro rozvoj obce.

b) Je zřejmé, že Loděnice nemá kvalitní občanskou vybavenost. Existují dvě strategická místa, která by obec měla získat pro svůj další rozvoj. Prvním je nezastavěný pozemek na náměstí. Ten, co na něm stávají kolotoče a houpačky. Druhý pak stará školka. Zastupitelé měli usilovat o získání těchto prostor do majetku obce. Pokoušel jsem se zastupitelstvu tuto myšlenku vnuknout, ale nebyl jsem úspěšný.

c) V ulici Za GZ je nedostatek parkovacích míst. Zejména proto, že prostor je zavalen auty zaměstnanců GZ Media. Zastupitelé situaci řeší tak, že navrhli změnu územního plánu, která umožní na obecním pozemku v místě stávajícího chodníku vybudovat parkoviště. To podle mého názoru není dobré řešení. Správné a dlouhodobé řešení je začít okamžitě jednat s vedením GZ Media, aby si parkování vozidel svých pracovníků řešilo v rámci svého areálu. Například stavbou parkovacího domu.

d) V případě opravy silnic na Jánské a přístavby základní školy, tedy pro obec staveb velmi potřebných, se zastupitelstvo nechalo dotáčení inženýry a dodavateli dostat

pod takový časový tlak, že muselo souhlasit s velmi nevýhodnými cenovými podmínkami. Také je chybou, že když se na Jánské již pracovalo, nevybudovala se nová cesta z ulice U Hřiště k bráně hřiště. Stále je tam prašná cesta.

e) Zastupitelstvo nesouhlasilo se zřízením transparentního účtu. Nesouhlasilo s přiměřeně podrobným zveřejněním obecního účetnictví. To má za následek, že nedostatečným způsobem zveřejňuje detaily o hospodaření obce.

Někteří Ti vytýkají, že pouze kritizuješ. Co ty na to?

Přiznám se, že jsem tuto otázku čekal a připravil jsem se. :-)) Udělal jsem si inventuru své činnosti v oblasti obecního života za poslední 4 roky:

NE – květen 2015: Přednáška na téma „Ekonomická situace obce“ – na žádost zastupitele Kamila Horného a se svolením zastupitelstva jsem zanalyzoval hospodaření obce a prezentoval ho na veřejné přednášce.

ANO – červenec 2015: Článek „Chcete 350 tisíc?“ ve Zpravodaji. Vyzval jsem tehdy zastupitele, aby jednali s péčí řádného hospodáře.

ANO – listopad 2015 a leden 2016: Na jednáních zastupitelstva prezentuji nespokojenost se způsobem vedení a řízení projektu „Oprava silnic na Jánské“.

NE – leden 2016: Vytvoření webových stránek LoDěni jako alternativy k nepřehlednému oficiálnímu webu obce. Webové stránky spolu s kolegy z redakce LoDěni spravuji a vylepšuji dodnes. V poslední době jsem např. zdokonalil stránku Kulturní, na které průběžně aktualizujeme kalendář kulturních a sportovních akcí plánovaných v Loděnici a okolí. Tímto prosím laskavě čtenáře, aby nám posílaly tipy.

NE – únor 2016: Nabídka pomoci (zdarma) vedení obce s technikou / systémem / optimalizací procesu ve věci zveřejňování smluv / dokladů / čehokoliv. Nabídka zůstává bez odezvy.

ANO i NE – únor až květen 2016: Série článků „Informace, informace, informace“ v občasníku LoDěni. ANO kritika. Kritizoval jsem zvolené zastupitele, že v rozporu s předvolebními sliby nedostatečně

zveřejňují smlouvy a další informace o hospodaření obce. Využil jsem tenkrát poprvé svého práva podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, čímž jsem způsobil na OÚ poprask. Úředníci neuměli podle tohoto zákona pracovat. Navíc mi neoprávněně naučovali 5 156 Kč za poskytnutí informace. Tuto částku mi ale museli z rozhodnutí krajského úřadu následně vrátit. Daroval jsem ji SRPŠ. Výsledek této kritiky byl, že se úředníci naučili pracovat podle zákona 106 a na obecním webu se začalo objevovat více informací.

ANO – březen 2016: Článek „Obecní investiční akce 2016. Budou? Nebudou?“ v LoDěni. Kritizoval jsem rozporuplné informace uváděné obecními úředníky. Místostarosta Ivo Vohradský tehdy uvedl ve Zpravodaji 2/2016 seznam investičních akcí, které obec chystá, ale starosta na dotaz podle zákona 106 firmě Instav Media 9. 2. 2016 odpověděl: „Odpověď“ obce Loděnice z 9. 2. 2016 podepsaná panem starostou: Obec Loděnice v roce 2016 neplánuje žádnou investiční akci, která by byla financována z rozpočtu obce a ani z dotací.“ Můj článek zůstal bez reakce. Historie bohužel doložila, že pravdu měl starosta.

ANO – květen 2016: Ve Zpravodaji 5/2016 vyslovuji a ekonomickou analýzou dokládám názor, že při opravě školky v roce 2014 došlo k plýtvání veřejnými prostředky. Pro připomenutí: Za 4,9 mil. tehdejší zastupitelé pod vedením Erny Šimrové nechali rekonstruovat záchody a topení a původní byt pro školníka přestavět na ložnici pro děti. Kapacita školky vzrostla o 1 třídu pro 20 dětí.

NE – srpen 2016: Článek „Výsledek hospodaření obce Loděnice za rok 2015 a za 1. pololetí roku 2016“ v LoDěni 3/2016. Jednoduchým a přehledným způsobem zveřejňuji stav obecních financí. Chválím vedení za velmi slušný výsledek a popisuji anabázi, jak jsem při psaní článku zjistil v účetnictví obce nesrovnalosti a jak byly odstraňovány.

ANO – srpen 2016: Článek „Sběrný dvůr“ v LoDěni 3/2016. Zveřejňuji výdaje na stavbu sběrného dvora s konstatováním, že byl super předražený. Svůj názor dokládám čísly a fotografiemi. Předražení je

důsledek smluv schválených zastupitelstvem vedeným Ernou Šimrovou.

NE – prosinec 2016: Článek „Výsledek hospodaření obce Loděnice k 30. 9. 2016“ v LoDěni 4/2016. Jednoduchým a přehledným způsobem zveřejňuji stav obecních financí. Chválím vedení za velmi slušný výsledek a nabízím pomoc při optimalizaci provozních výdajů.

NE – prosinec 2016: Článek „Svět kostiček“ v LoDěni 4/2016. Jde o pochvalnou reportáž z návštěvy výstavy SVĚT KOSTIČEK®, jejímž autorem a hlavním majitelem je loděnický občan Ing. Arch. Petr Šimr.

NE – prosinec 2016: Článek „Kultivace pozemků u nového mostu“ v LoDěni 4/2016. Jde o reportáž o méj komunikaci se starostou o kultivaci pozemků zničených stavbou nového mostu přes Kačák. Starosta se zprvu kultivaci bránil, ale nakonec ji nechal provést. Snad i díky mému naléhání.

NE – únor až duben 2017: Zorganizoval jsem a částečně zafinancoval úklid obce a Pouklidovou zábavu. Úklid se konal pod záštitou projektu „Uklidme svět, uklidme Česko“. Na 15 místech uklízelo 79 lidí (z toho 19 dětí pod 15 let a jeden zastupitel – Kamil Horný). Spotřebovali jsme 105 pytlů na odpad a naplnili dva velké kontejnery.

ANO – květen 2017: Článek „Miss Universe“ v LoDěni 2/2017. Informuji o ceně přístavby základní školy a porovnáním se stavbou základní školy v Dobřichovicích dokumentuji její předražení.

NE – červenec až prosinec 2017: Jako projektový manažer se podílím na realizaci Musea trati a Ostře sledovaných vlaků a Oslav 120. výročí trati. Mám na starosti jednání s dodavateli, materiálové zabezpečení, vlastní stavbu, detailní organizaci celé akce, účetnictví a zajištění financování. Výdaje na prvotní realizaci činily 143 tis., 69 tis. poskytla obec, zbytek sponzoři. Byl jsem jedním z nich. :) V roce 2017 jsem prací okolo muzea strávil 180 hod. (Poznámka redakce: Zdarma).

ANO i NE – listopad 2017: Článek „Proč to udělali“ ve Zpravodaji 11/2017. Informuji o tom, jak jsme si v redakci LoDěni dali práci, kontaktovali nezávislé odborníky a navrhli 7 podmínek pro vypracová-

Vyhodnocení docházky zastupitelů na jednání ZO – volební období 2014–2018

Pořadí	Číslo	Datum	Václav Bauer	Ondřej Brodecký	Milan Březina	Martin Farka	Jindřich Heies	Alena Heinrichová	Kamil Horný	Vladislav Krabec	Jan Mahoul	Karel Požárský	Vladana Rochlová Radová	Josef Tůma	Josef Vlček	Ivo Vohradský
1	04/2014	05.11.2014	1	1	1	1	N	1	1	0	1	1	1	1	1	1
2	05/2014	26.11.2014	1	1	1	1	N	1	1	1	1	1	0	1	1	1
3	01/2015	28.01.2015	1	1	1	1	N	0	1	1	1	1	1	1	R	1
4	02/2015	04.03.2015	1	1	1	1	N	1	1	0	0	1	1	1	R	1
5	03/2015	01.04.2015	1	1	1	1	N	1	1	1	0	1	1	1	R	1
6	04/2015	29.04.2015	1	1	0	0	N	1	1	1	1	1	1	1	R	1
7	05/2015	09.06.2015	1	1	1	1	N	1	1	1	1	1	1	0	R	1
8	06/2015	26.06.2015	1	1	1	1	N	1	1	1	0	1	1	1	R	1
9	07/2015	08.07.2015	1	1	0	0	N	1	1	0	0	0	1	1	R	1
10	08/2015	29.07.2015	1	1	0	1	N	1	1	1	1	1	1	1	R	1
11	09/2015	19.08.2015	1	1	1	1	N	1	0	0	1	0	1	1	R	1
12	10/2015	16.09.2015	1	1	0	1	N	1	1	1	0	1	1	1	R	1
13	11/2015	21.10.2015	1	1	1	0	N	1	1	1	1	1	1	1	R	1
14	12/2015	25.11.2015	1	1	1	1	N	1	1	0	1	1	1	1	R	1
15	13/2015	16.12.2015	1	1	0	0	N	1	0	1	1	1	1	1	R	1
16	01/2016	27.01.2016	1	1	1	1	N	1	1	1	1	1	0	1	R	1
17	02/2016	24.02.2016	1	0	0	1	N	1	0	0	0	0	1	1	R	0
18	03/2016	09.03.2016	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	R	R
19	04/2016	13.04.2016	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	R	R
20	05/2016	11.05.2016	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	R	R
21	06/2016	08.06.2016	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	R	R
22	07/2016	13.07.2016	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	R	R
23	08/2016	12.10.2016	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	R	R
24	09/2016	14.12.2016	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	R	R
25	01/2017	08.02.2017	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	R	R
26	02/2017	15.03.2017	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	R	R
27	03/2017	26.04.2017	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	R	R
28	04/2017	28.06.2017	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	R	R
29	05/2017	16.08.2017	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	R	R
30	06/2017	11.10.2017	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	R	R
31	07/2017	15.11.2017	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	R	R
32	08/2017	20.12.2017	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	R	R
33	01/2018	07.02.2018	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	R	R
34	02/2018	21.03.2018	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	R	R
35	03/2018	20.06.2018	1	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	R	R
Procento účasti			100,00 %	88,57 %	51,43 %	77,14 %	100,00 %	94,29 %	88,57 %	74,29 %	57,14 %	88,57 %	94,29 %	97,14 %		

Legenda:

1

Přítomen na jednání

0

Nepřítomen na jednání

R

Rezignoval

N

Nebyl člen zastupitelstva

ní Územní studie týkající pozemků pro umístění výrobních a průmyslových ploch na severovýchodě obce, jak jsme je prosadili k projednání na veřejném jednání zastupitelstva a jak o nich zastupitelé hlasovali. Vyjadřuji údiv nad tím, proč schválili jen jednu z navrhovaných podmínek.

NE – únor až duben 2018: Zorganizoval jsem a částečně zafinancoval úklid obce a Pouklidový koncert. Úklid se konal pod záštitou projektu „Uklidíme svět, uklidíme Česko“. Na 10 místech uklízelo 70 lidí (z toho 15 dětí pod 15 let a dva zastupitelé – Ondřej Brodecký a Kamil Horný). Spotřebovali jsme 110 pytlů na odpad.

NE – květen 2018: Spolu s cca 15 dalšími občany se účastním jednání s vedením obce o stavbě areálu pro kovovýrobu UCB TECHNO-METAL. Daří se nám vedení obce přesvědčit, že neposlalo dostatečné námitky proti stavbě. Formulujeme námitky nové, které starosta obratem odesílá.

NE – červen 2018: Připomínkuji návrh územního plánu. Příslušnému odboru předkládám celkem 13 připomínek. (Poznámka redakce: Text s připomínkami je dostupný na www.lodeni.cz)

Bilance: ANO 8x, NE 13x.

Závěr: Kritizoval jsem, ale také jsem dokázal ve věcech obecních po-

řádně máknout. Možná více než leč který zastupitel.

Jsmo svědky situace, která v Loděnici nemá obdoby. Kandidují hned čtyři uskupení. Když se podíváme na jednotlivé programy, zjistíme, že jejich průnik je velký. Co soudíš o ostatních kandidátech?

Celkově vzato všichni chceme z valné většiny realizovat podobné věci. Já osobně si dokážu představit efektivní spolupráci s mnohými konkurenčními kandidáty. Principiálně se ale lišíme ve způsobu práce a uvažování. Např. tým paní Šimrové klade důraz na získání dotací. My to máme jinak. My klademe důraz na koncepci a systém. Pro nás jsou dotace prostředek nikoliv cíl.

Otázkou je také důvěryhodnost jednotlivých kandidátů. Nekritizují. Konstatuji fakta. Sledujte:

Paní Šimrová získala v minulých volbách 318 hlasů a její uskupení 6 křesel v zastupitelstvu. To není sice rozhodující většina, ale na druhou stranu to není málo. Přesto 11 lidí z její kandidátky chvilku po volbách odstoupilo. Proč? Kdybych byl jejich volič, vnímal bych to jako zradu. A proč nyní někteří, kteří odstoupili, po 4 letech nečinnosti znovu kandidují?

NEBO

Podívejme se na statistiku účasti na jednáních zastupitelstva v současném volebním období. Zastupitelstvo se sešlo celkem 35x (poznámka redakce: ke dni psaní tohoto textu, statistika docházky viz tabulku). Nejhorší účast měl pan Milan Březina – 51,43 % (tzn. 17x nepřišel). Navzdory této skutečnosti znovu letos kandiduje v týmu pana Tůmy z 8. místa. Obdobně jsou tom Jan Marhoul – druhá nejhorší docházka, 57,14 %, kandiduje v týmu pana Tůmy z 10. místa, a Vladimír Krabec – třetí nejhorší docházka, 74,29 %, kandiduje v týmu pana Tůmy z 3. místa. Chápu, že uvedení pánové byli zaneprázdněni jinými povinnostmi a nemohli se proto jednání účastnit. Na druhou stranu jsem toho názoru, že by měli mít dostatek sebereflexe a dále nekandidovat.

Co bys popřál Loděnici do dalších čtyř let?

Loděnici přeji koncepčnost, systematickost, efektivitu a pořádek. Tím směrem napnu své síly. Pokud budu zvolen. :-)

Děkuji za rozhovor a přeji hodně štěstí.

Za LoDěni se ptal
Milan Hejduk.

Informace jsou základ

Informovanost považuji za jednu z hlavních předností demokracie a jsem velice potěšen, že obdobný názor se mnou sdílí členové redakce LoDěni a další naši příznivci.

Pro příklady nemusíme chodit daleko. Pohledme např. do československých dějin, kdy zrušení cenzury v roce 1968 znervóznilo soudruhy v Sovětském svazu natolik, že zorganizovali bratrskou pomoc armád Varšavské smlouvy a na 20 let nám zjednali „pořádek“ opět bez svobody tisku.

V programu Sdružení nezávislých kandidátů Loděnice pro všechny, které vyšlo v minulých volbách vítězně a za které jsem i já kandidoval, byla informovanost občanů na

prvním místě. Proto celé volební pracuji na tom, aby bod nezůstal pouze na papíře. Již krátce po volbách jsem nebyl spokojen s tím, že články do Zpravodaje byly podrobeny selekci, a také s praktikami, které výběr provázely. Jsem toho názoru, že čtenářům vůbec není třeba vhodné články vybírat. Čtenáři tak rádi učiní sami. Nejjednodušší cestou, jak výběrům zabránit, byl vznik **webu a časopisu LoDěni**.

Do LoDěni může psát každý loděnický občan. To považuji za zásadní kvalitativní rozdíl a zároveň za podstatnou výhodu oproti Zpravodaji. Na webu kromě článků pravidelně zveřejňujeme termíny

a **programy** zasedání zastupitelstva, **podklady k jednotlivým bodům** programu a **zvukové záznamy** ze zasedání včetně časové osy podle programu. Občané tak mají možnost se blíže seznámit s tím, jakým způsobem jednotliví zastupitelé hájí jejich zájmy a plní slíbený volební program. Podílejí se tak na veřejné kontrole. Obec na svých oficiálních stránkách podklady ani zvukové záznamy nezveřejňuje.

LoDěni provozuje i další informační kanál – **Facebook**. Mnozí z vás jistě zaznamenali, že jej využíváme pro rychlé šíření krátkých zpráv z nejrůznějších oblastí společenského života. Snažíme se vybírat zprávy

praktické, které naopak nemívají politické téma.

Je běžné, že všechny výše jmenované činnosti jinde vykonávají obce samy. Popravdě nevím, proč ne také ta naše. Podle informací od starosty proto, že všichni úředníci jsou plně vytíženi jinými povinnostmi. Nabídka pomoci od LoDěni ale nechali bez reakce. Přitom by nešlo pouze

o krátkodobou (např. předvolební) aktivitu. Fungujeme již téměř celé volební období a některé činnosti zajišťujeme místo ní. Obec se naopak rozhodla, že se nebude podílet ani na části našich přímých nákladů.

Považuji za velmi cenné, že prakticky všechny naše aktivity jsou týmovou prací. Všem, kteří pod značkou LoDěni „páchají nějaké to

dobro“, velmi děkuji.

Na závěr je třeba zmínit též jeden posun k lepšímu. V poslední době již Zpravodaj zveřejňuje všechny příspěvky zastupitelům. Jsem si jist, že se tak děje zejména díky mediální konkurenci, kterou LoDěni vytvořilo.

Kamil Horný

Strýček Skrblík

Všichni to známe. Strýček Skrblík a kolenovrt jedno jest a není třeba jejich vlastnosti znovu připomínat a rozebírat. Přiznávám, že některé z nich ani mně nejsou cizí. Na druhou stranu to nepovažuji za nějakou zásadní vadu. Naopak. Myslím si, že také díky své spřínavosti žiju spokojený život rodinný i profesní. Proto se obdobné principy snažím prosadit i v oblasti veřejné.

Nechci se znovu vracet k předraženým zakázkám. Tomu jsem věnoval dostatek energie v průběhu volebního období. Důležitější je, jak „z toho ven“.

Je třeba si dát větší práci s přípravou. Zejména s výběrem dodavatele. Předně vítám, že se již výběrová řízení vůbec konají. Nebylo to zpočátku totiž zvykem ani v minulém volebním období, ani v tom současném. Vzpomeňme např. přímé přidělení zakázky za více než milion korun firmě Accon. Základem je organizovat transparentní výběrová řízení, o kterých se mohou dovědět všichni dodavatelé, kteří by o ně mohli jevit zájem. V současné době používaná „tipovačka“ tří potenciálních dodavatelů rozhodně nestačí. K oslovení firem je třeba použít minimálně obecní web a Zpravodaj. Tím pou-

táme pozornost také regionálních dodavatelů.

Některé firmy totiž dnes vůbec nejeví zájem se výběrů účastnit. Vyhodnotily, že na získání zakázky je jen malá naděje. Zastávají názor, že dodavatel je vybrán předem a výběr je jenom taková šaškárna, aby se vlk nažral a koza zůstala celá. Jiní dodavatelé se odmítají účastnit těch zakázek, které jsou financovány z dotací (!). Nezbyvá nám, než kandidáty do výběrového řízení přesvědčit, že v naší obci je situace jiná a výběr bude férový. Organizoval jsem již mnoho výběrů dodavatele – v zaměstnání, pro naši firmu i soukromě. Šlo to před dvaceti lety a jde to i dnes.

Dále je nutné vyvarovat se stresovým situacím. Ty totiž také vedou k navýšení ceny. Časově napnuté jsou často právě zakázky financované z dotací. Bývá nutné vyhovět ročnímu cyklu dotace – vypsání dotace, výběr firmy, která pro obec dotaci získá a administruje, žádost o dotaci, vyhodnocení žádosti a přidělení dotace, příprava vlastní zakázky, výběrové řízení na dodavatele, vyčerpání dotace do konce roku včetně nutné administrace (a to jsem možná ještě na něco zapomněl). Už to je samo

o sobě omezující. Je také zřejmé, že dotace samy o sobě přinášejí další finanční zátěž a většinou též omezující podmínky, které však jejich přidělení podmiňují.

Byl jsem svědkem, kdy výsledná vysoutěžená cena po připočtení nákladů na získání dotace několikanásobně převyšovala cenu, kterou původně vypočítal projektant. V takovém případě se vyplatí obejít se bez dotací.

Kamil Horný

Kandidátů je dvakrát více

Těší mě, že se letos o funkci zastupitele uchází dvojnásobný počet kandidátů ve srovnání s rokem 2014. Jde o známku vyšší politické angažovanosti loďnických občanů. Věřím,

že již nenastane podobná situace, jak tomu bylo před čtyřmi lety, kdy se 12 kandidátů méně úspěšného uskupení vzdalo mandátu. Tehdy získali mandátů šest a tři z nich nevyužili.

Někteří takoví kandidáti se překvapivě dnes o mandát hlásí znovu (!).

Také si myslím, že tzv. pracovních schůzek by se měli mít možnost účastnit rovněž kandidáti, kteří man-

dát nezískali, a také veřejnost. I když při pracovních schůzkách zastupitelé nehlasují, často vyjadřují svůj postoj. Navíc se zde neprobírá nic tajného. Dále bych navázal na první úspěšné

pokusy současného starosty, který pracovní schůzky zpočátku nahrával. Zvukové nahrávky bych posléze zveřejnil, aby si je mohli poslechnout ti, kteří se nemohli schůzky účastnit

osobně. Vše uvedené zvýší zájem veřejnosti o dění v obci.

Kamil Horný

Ztište HLUK!

Tak nám pomalu končí léto a s ním i pohodové vysedávání na zahrádkách, balkónech, terasách nebo jen tak, před domem či bytem. Odpolední či večerní posezení dostane člověka do určité pohody po celém, v některých případech uspěchaném dni. Prostě si chcete jen tak odpočinout a relaxovat. Sedíte, kocháte se, povídáte si s manželkou, manželem, dětmi, babičkou, dědečkem, přítelkyní, přítelem, se sousedy či přáteli. Bohužel některá slova i přeslechnete a začnete zjišťovat, zda to není vaším sluchem. Zpozorníte, „natáhnete“ uši, a ejhle, sluchem to není. To je přeci hlukem z dálnice, který nám tu stále s větší intenzitou dráždí naše ušní boltce. Pak to začnete vnímat čím dál více a nakonec odkráčíte domů, abyste měli chvilku toho klidu a ticha, vždyť přes den máte hluku až dost!

Zvýšená nebo vysoká hladina hluku prokazatelně ovlivňuje, dle Státního zdravotního úřadu (citace dle <http://www.szu.cz/tema/zivotni-prostredi/zdravotni-ucinky-hluku>, ze dne 10-09-2018), kardiovaskulární systém. Při dlouhodobém působení hluku na člověka se může vyvinout hypertenze a ischemická choroba srdeční. Některé publikace uvádějí, že působení hluku na lidský organismus je pro vysoký krevní tlak Ldvn (hlukový indikátor pro den-večer-noc) 50 dB a pro ischemickou chorobu srdeční 60 dB. Dalším nešvarem hluku je ovlivnění spánku. Z toho plynoucí deprese, únava, psychické problémy, obezita, úrazy a bohužel také zkrácení života. Pokud tedy máte špatnou náladu a nevíte, kdo vám ji způsobil, vězte, že za tím může být právě hluk, který vás obtěžoval ve spánku.

A jak jsme na tom s hlukem my, občané Loděnice? Loděnice je zatíže-

Intenzita dopravy na hlavních komunikacích – počet vozidel za 24 h

silnice	úsek	T	O	M	S	začátek úseku	konec úseku
D5	1-1810	17307	26608	85	44000	Rudná	Loděnice
D5	1-1820	16468	25943	89	42500	Loděnice	Beroun, východ
605	1-0250	2064	5724	38	7826	hr. okr. Praha - záp. a Beroun	zaúst. do 118 u Berouna
11612	1-7430	1634	7610	69	9313	Loděnice, vyúst. z 605	Loděnice, mimoú. X s D5
11612	1-7440	452	1629	13	2094	Loděnice, mimoú. X s D5	zaúst. 11611

T – těžká vozidla O – osobní vozidla M – motocykly S – součet

Zdroj: Vyhodnocení vlivů územního plánu obce Loděnice na životní prostředí (r. 2005) (http://www.lodenice.cz/assets/File.ashx?id_org=8632&id_dokumenty=6248)

na hlukem především z dálnice D5. Samozřejmě máme tu i silnici II/605, ale tu nám v některých částech obce „naše“ dálnice přehluší.

Jen pro zajímavost přikládám tabulku z Celostátního sčítání dopravy z roku 2005 (novější verzi jsem na www.strankach.nenasel, ale snad všichni pochopí, že se doprava od té doby navýšila).

Z analýzy výsledků strategických hlukových map (dostupné na https://aa.ecn.cz/img_upload/a6fff2d4939ff74268d-d80e1c2102b42/analyza.doc) je jednoznačně zřejmé, že Loděnice je hlukem devátou nejvíce zasaženou obcí v rámci ČR!

V celém Středočeském kraji Loděnice obsadila „krásné“ 2. místo! Níže přikládám pro informaci výsledky analýzy. Výsledné kritérium pro výpočet je počet obyvatel, kteří jsou vystaveni nadlimitní hlukové zátěži v poměru k celkovému počtu obyvatel v obci (uvedeno v procentech).

Nejvíce zasažené obce v jednotlivých krajích:

Středočeský kraj:

1. Židněves (silnice I/16) –

28,92 % obyvatel obce

2. Loděnice (dálnice D5) – 26,99 % obyvatel obce

3. Jeneč (silnice I/6, letiště Ruzyně) – 20,68 % obyvatel obce

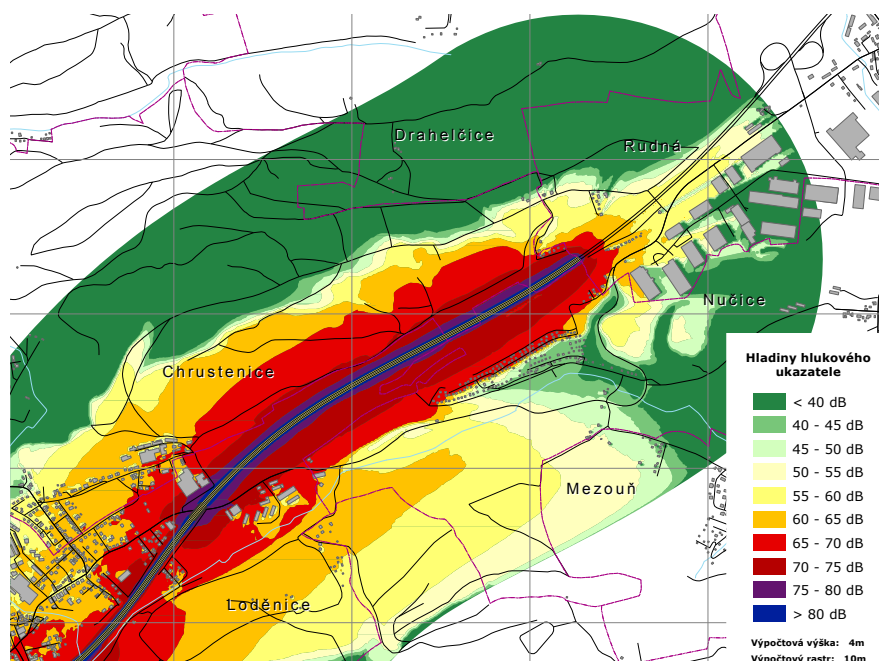
Podle hlukových map, uveřejněných na stránkách Ministerstva zdravotnictví (citováno 10-09-2018 na <https://geoportal.mzcr.cz/SHM/>) je jasné patrné, že hlukové limity jsou zde několikanásobně překročeny (červeně a tmavěčerveně označená oblast).

Konkrétně v naší oblasti (od hřbitova směrem na Rudnou) „je“ protihluková stěna, která byla jednou z prvních postavených při výstavbě dálnice. Stěna se skládá z dřevěných prkýnek výšky cca 2 m a u spodní části je betonový prefabrikát o výšce cca 0,5 m. Řekl bych, že tato „protihluková“ stěna spíše slouží jako clona, aby člověk neviděl projíždějící osobní automobily po dálnici D5. Schválně píši osobní automobily, jelikož nákladní vozidla vidíte, teda minimálně od 2/3 vozidla výše. Hluk je opravdu nepříjemný, jak pro nás dospělé, ale hlavně i pro děti.

Od sousedů z okolí vím, že byli v minulosti na OÚ a stěžovali si na

Hluková mapa ministerstva zdravotnictví 10-09-2018

<https://geoportal.mzcr.cz/SHM/>

hluk, ale byli odkázáni na různé petice. Tak se ptám, proč petice, vždyť máme demokraticky zvolené obecní zastupitelstvo, které má zastupovat zájmy VŠECH občanů!

Závěrem bych vám, své rodině a všem sousedům přál, aby nově zvolené obecní zastupitelstvo myslelo i na občany, kteří neměli to štěstí a žijí v jiných částech obce, než jsou (možná byly) obcí preferovány, a aby se také pro tyto občany něco udělalo (o chodnících, přechodech u autobusových zastávek atd. zase někdy příště). Myslím si, že je naprosto jedno, jestli je starostou ten nebo onen. Velmi si však přeji, aby zastupovali naši obec lidé s charakterem, kterým není lhostejné, jak se zde občanům žije, a zároveň chtějí a dokáží pro nás, občany Loděnice, něco udělat!

Radek Němec

Máme všichni stejnou šanci pro obec něco udělat?

Vážení spoluobčané,

nyní, před volbami do obecního zastupitelstva, často slyším, že občané budou volit toho, kdo pro obec něco udělal. Položme si otázku: „Máme všichni stejnou možnost pro obec něco udělat a ovlivnit dění v obci? Například chod OÚ, rekonstrukce staveb a ulic, výstavbu chodníků, kanalizace, změny územního plánu atd.?

Myslím, že ne. Každý občan se může, pokud chce, nějakým způsobem podílet na dění v obci. Právo moc jednat za obec má však pouze starosta nebo místostarosta. Zásadní rozhodnutí schvalují zastupitelé. Ostatní občané se mohou třeba zapojit do kulturních nebo sportovních akcí, činnosti zájmových spolků nebo případně do dobrovolného úklidu obce. To je však asi vše. Proto mi srovnávání toho, co kdo a kdy udělal pro obec, připadá jako míchání hrušek s jablky.

Co tedy udělali, nebo se snažili udělat, v rámci svých možností pro obec kandidáti z LoDěni?

Někteří se dlouhodobě snažili ve Zpravodaji nebo v LoDěni upo-

zornit svými články s pečlivým ekonomickým rozбором jednotlivých obecních akcí na zbytečně předražené zakázky. Například provedli a zveřejnili rozbor předražené stavby sběrného dvora, ulic na Jánské nebo rekonstrukce sociálního zařízení v KD, kde například za cenu, za kterou byla rekonstrukce provedena, by se důkladně zrekonstruoval byt 3+1.

O to víc mě mrzí, že ani tyto články nepřiměly ostatní zastupitele ke změně názoru a bez dotazů a připomínek téměř vždy odhlasovali jejich realizaci. Dobře to dokumentují nahrávky z veřejných zasedání Zastupitelstva obce. Proto si myslím, že je důležité tyto nahrávky pořizovat, neboť na zasedání mnoho občanů nechodí, a tak mají možnost si dodatečně průběh jednání poslechnout.

Pan Bok má spolu s dobrovolníky z Klubu volného času, za přispění obce, velkou zásluhu na zbudování a uvedení do provozu „Musea trati a Ostře sledovaných vlaků“ a troufám si tvrdit, že tím přispěl ke zviditelnění obce.

Účastnili jsme se akce „Uklidíme Česko“ a snažili se, spolu s dalšími

dobrovolníky z řad občanů, uklidit nepořádek ve všech částech obce. Bohužel obec tuto akci moc nepodporuje a uklizená místa neudrhuje, tak tam, kde se uklízelo, už jsou opět odhozené pytle s odpady, pneumatiky a jiné.

Jako jedni z mála jsme připomínkovali změnu územního plánu č. 2, ve kterém je, mimo jiné, navrženo snížit u výrobních ploch a skladů podíl zeleně ze 40 % na 20 %. Může si naše už tak průmyslová obec v obležení skladů a hal dovolit mít ještě méně zeleně?

Na závěr Vás občany chci požádat, abyste se před volbami zamysleli nad tím, kdo z kandidátů do voleb měl možnost a pravomoc pro nás občany něco udělat a zda pro nás něco udělal. Nebo jen seděl v zastupitelstvu a zvedal ruku pro všechno, co „se mělo“ odsouhlasit. Někteří již několik volebních období. Anebo zkusit volit ty, kteří šanci ještě neměli nebo měli jenom omezeně, ale zároveň se již teď snaží pomáhat občanům a zvelebit naši obec.

Hana Hrubanová

Jak to vidím – přes kočárek

Už zase – potřetí za deset let, co žijeme v Loděnici – chodím s kočárkem a přes něj pozoruji, jak to v naší obci vypadá, jak se tu chodí s dětmi na procházky, nakoupit či na poštu anebo k lékaři. Přemýšlím, co asi vidí děti a co se tím učí o světě a o životě. Třeba že se odpadky můžou házet do koryta potoka nebo opřít někde o kontejner. Že se parkuje, kde se to zrovna hodí, pod mostem raději pospíchat, protože to tam smrdí, a kdo ví, kdo čeká ve tmě za sloupem... A hlavně, pořád být ve střehu, aby mě nepřejelo auto. V útlém věku se děti učí vnímat krásu, a to hlavně tím, že ji pozorují okolo sebe. V Loděnici ale toho krásného moc nemáme. Kostelík schovaný v koutě, sokolovna za totality zprzněná do tvaru kulturního domu a prvorepublikový hotel novodobě přestavěný na pravoslavný „nikdo přesně vlastně neví co“. Největší šrám na tváři Loděnice je samozřejmě dálnice.

Zdá se, že místní chodí ven, jen když někam musejí. Jít jen tak, na procházku, někde si sednout s přáteli a poklábosit – to moc nejde, není kde. V naší obci nejsou taková místa, příjemná, pohledná, vybízející k zastavení a setkávání. Když jdu z Jánské, podél hlavní silnice, raději spěchám, abych tuto část cesty měla rychle za sebou. A když jdu s dětmi, spěchám dvojnásob. Tuhle část cesty si rozhodně neužíváme. Nedivím se, že lidé raději sednou do pohodlí

svého auta a do cíle svých pochůzek dojedou. Tady se dostávám k jádru problému, proč je Loděnice obcí zahlcenou auty a s nedostatkem parkovacích míst, kde se lidé až tak moc neznají. Protože ulice jsou nevzhledné, nejsou přizpůsobené chodcům, spíše řidičům. Chodec nemá pocit bezpečí, zvlášť když tlačí kočárek nebo jde o holi. Musí se vyhýbat různým překážkám a všudypřítomným parkujícím autům.

Loděnici by prospělo začít plánovat veřejný prostor z pohledu chodců, občanů, kteří zde žijí. Až potom z pohledu řidičů, kteří tudy projíždějí. Jen tak se z Loděnice stane příjemné městečko, kde stojí za to se venku zastavit, chvíli pobýt a setkávat se s lidmi. Ucelená koncepce rozvoje obce musí obsahovat kromě plánů řešení dopravní situace také plány na tvorbu parkových a klidových zón, rozšiřování zelených míst. Je třeba začít dbát také na estetickou stránku veřejného prostoru a samozřejmě na jeho pravidelnou údržbu a úklid. Kromě toho, zeleň ve městě, pokud možno s vodními prvky, funguje jako přirozená klimatizace. A to se pravděpodobně bude hodit, protože podobně horká a suchá léta jako jsme právě prožili, budou přibývat.

Je jednou ze základních lidských potřeb mít dobré místo k životu, bezpečné, klidné a pěkné. Všichni pečujeme o svoje byty, domy a zahrádky a snažíme se je všemožně zvelebovat.

Bohužel ale často nepřekročíme hranice svých domovů a veřejný prostor pak chátrá a my jej využíváme jen k přejezdu z bodu A do bodu B. A to je škoda, tím se totiž připravujeme o možnost setkávat se s druhými lidmi a obohacovat svůj život o další rozměr přátelských, sousedských vztahů. Je prokázáno, že lidé, kteří mají více příležitostí se potkávat, kteří se znají alespoň „od vidění“, budují mezi sebou lepší vztahy a jsou ochotnější si vzájemně pomáhat nebo spolupracovat. Přátelská atmosféra v obci pak vede samozřejmě i k větší spokojenosti obyvatel. Anonymita současných měst a obcí naopak vede k lhostejnosti, vytváří podhoubí pro sociálně negativní jevy – od pouhého nezájmu, neochoty poskytnout pomoc až po zvýšenou kriminalitu.

Pokud by se nám podařilo veřejný prostor upravit tak, aby podporoval komunitní život, abychom občany přivedli ven, zvýšíme také jejich ochotu se do komunitního života dále zapojovat a veřejný prostor i s jejich pomocí a nápady zlepšovat. Přála bych si, aby se nám tak podařilo vybudovat místo, kde se i našim dětem a vnoučatům bude dobře žít nebo se sem alespoň budou rádi za námi vracet.

Kateřina Mašatová

Stesky nejen kolem cyklostezky

„Je tu padesátka!“ volám a vztekle gestikuluju rukou s roztaženými pěti prsty na řidiče projíždějícího kolem nás rychlostí výrazně přesahující padesát kilometrů v hodině.

Zrychlují krok, udýchaně pokřikují na své tři děti, aby se držely u kraje, psa přitáhnou co nejbližší k noze. Další adrenalinová cyklo vyjížďka po Jánské právě začala. Hlavně bez nehody překonat Sedleckou a pak rychle zahrnout ke hřišti. Ale kam dál? Podél trati na nádraží a pak nevzhlednou průmyslovou ulicí kolem

obecního sběrného dvora dál podél dálnice a podchodem pod dálnici přes Loděnici zase zpátky. Návštěvy tudy raději nevodím.

To od hřiště na Černidla je to cesta sice hezká, ale natěšeného turistu nemile překvapí slepý konec v Sedleci u potoka, pokud se lesní pěšinou od lávky probije skrz houští až tam.

Na krásná výletní místa vzdálená coby kamenem dohodil jako Svatý Jan pod Skalou tak lze kolmo nebo pěšky dojít pouze po silnici. S malý-

mi dětmi na kolech nebo s kočárkem je to adrenalinový zážitek. Pokud v obci svištěla auta a motorky sedmdesátkou, mimo obec samozřejmě ještě přidají bez ohledu na serpentinu, chodce ve vozovce nebo dětskou cyklovýpravu.

Podobné je to bohužel i při pokusu navštívit Vráž nebo se napojit na cestu kousek před Vráží, která vede přes louky do horní části Loděnice ke škole. Už jen přejít Plzeňskou ulicí od dálničního podjezdu na druhou stranu je malé dobrodružství.

Moji přátelé i rodina se po každé návštěvě u nás, na kterou přijedou veřejnou dopravou a vystoupí na autobusové zastávce Jánská II, nepřestávají podívat nad skutečností, že na tak rušné komunikaci není pro chodce vybudován přechod. Ale i když silnici nakonec přejdete, cesta na Vráž ať již pěšky či na kole není nic, o co byste stáli. Chodec ani cyklista tu nemá sebemenší prostor vyhrazený pro sebe, šlapete pokud možno po bílé krajnici a snažíte se co nejrychleji dosáhnout odbočky na polníčku nebo nového chodníku na Vráži.

Přitom zrovna tady by zbudování cyklostezky nebylo složité, silnice je široká, obousměrná bezpečná stezka pro pěší i cyklisty by se sem bez problému vešla. Tříproudý úsek v kopci měl své opodstatnění v době, kdy šlo o hlavní tah mezi Prahou a Plzní.

Po výstavbě dálnice však ztratil svůj smysl a zúžení do dvou proudů ve prospěch chodců a kol by zdejší dopravu nijak nezkomplikovalo. Kdyby byla Jánská a potažmo Loděnice s Vráží přirozeně propojena. Pak ale dálnice cestu přetala a jiná přímá cesta už nevznikla. I děti z Vráže, které k nám dojíždí na druhý stupeň základní školy, by cyklostezku určitě ocenily, my z Loděnice bychom zas mohli vyrazit na bezpečnou výpravu po okolí a i s dětmi nebo kočárkem absolvovat okružní jízdu nebo návštěvu vedlejší vesnice bez obav. A možná pak výhledově pomýšlet i na cyklistickou/turistickou trasu až do Berouna.

Přehnaně futuristická představa? Možná ano. Pro začátek a pro větší bezpečnost nás i našich dětí by stačilo pár drobností, které mnohé jiné obce již dávno mají. Přechod pro

chodce s ostrůvkem z autobusové zastávky přes rušnou Plzeňskou, retardéry na hlavním tahu v Loděnici a na Jánské, ukazatel rychlosti spolu s dnes populárním úsekovým měřením na Sedlecké při vjezdu do obce, stezky pro pěší a cyklisty mezi naší obcí a Vráží, Svatým Janem pod Skalou nebo Chrustenicemi. Opatření, na která bylo možné čerpat finanční podporu z evropských fondů a která by v některých případech nebyla ani tak finančně náročná. Jen kdyby představitelé obce alespoň trochu mysleli na každodenní život nás všech.

Kateřina Hůlová, Jánská

To bylo tak...

Je tomu již šestnáct let, co jsem se přestěhoval ze Svitav, menšího městečka na rozhraní Čech a Moravy, sem do Loděnice. Bylo to koncem školního roku, když jsem se loučil se svými kamarády, o nichž jsem věděl, že většinu z nich už nejspíš nikdy v životě neuvidím. Všichni se mě samozřejmě vyptávali, kam že se to chystám. Pokaždé jsem odpovídal, že „někam za Prahu, kde se dělají gramofonové desky“. Jméno Loděnice nikomu nic neřeklo. Jeden z mých spolužáků se mi zmínil, že si o Loděnici něco zjistil: „No, teda řeknu ti, je to teda na hlavní silnici z Prahy do Plzně. Ale jinak je to fakt díra!“ Jeho názor jsem nebral na lehkou váhu – byl to člověk, který sám sebe považoval za nejchytřejšího ve třídě! Ale nedalo se nic dělat. Bylo už rozhodnuto.

Když jsem sem poprvé přijel, přivítal mě na autobusové zastávce dnes již důvěrně známý opar s nádechem sirovodíku, plastové stolky s židlemi, náhodně rozestě po chodníku a napůl strhaný jízdní řád. Ještě štěstí, že jsme nepři-

li vlakem. Ani dnes mi procházky temnými zákoutími Loděnice pod dálnicí a v okolí železnice nedělají dobře. Po čase jsem ale objevil i pozitivnější stránky. Vlastní škola, lékař, zubař, obuvník a supermarket – to jsou věci, které často nemají ani daleko větší obce. Samozřejmě, bylo to takové skromnější – nedalo se to srovnávat s velkoměstem, jako byly Svitavy – ale bylo to tu. Některé věci, jako třeba množství hospod na počet obyvatel, tu byly dokonce lepší.

Největší rozdíl byl ale v kulturním životě. Kino v takto malé obci bylo samo o sobě překvapením, ale hlavní byl obsah. Kromě občasného promítání filmů se tam pořádala i hromada dalších akcí. Zpočátku převážně ohlušující bigbeatové koncerty. Později se přidaly besídky kulturního sdružení Art Time (kterých jsem se jakožto hráč na klavír také několikrát aktivně zúčastnil), které si získalo obrovskou popularitu u místních rodičů i jejich dětí. Za zlatou éru by se dalo považovat období, kdy sem jezdily hudební celebrity z celé republiky. Lidé jako Hana

Hegerová, Jiří Suchý, Jiří Stivín, Vladimír Mišík, Ivan Hlas, Radim Hladík, Peter Lipa, Jiří Schmitzer, Filip Topol, Věra Bílá, herci divadla Sklep a mnoho dalších. Nebál bych se říct, že se z Loděnice stalo prestižní místo, kde si slavní lidé podávali dveře.

Nevím přesně, co se stalo, ale toto období je zřejmě nenávratně pryč. Zatímco roztrhaných jízdních řádů je tu na zastávkách stále stejně, zajímavých akcí ubývá, a tak kulturní život obce postupně upadá. Proto mne velice potěšilo otevření Musea železnice. Projekt, na kterém se podílela Alena Heinrichová, Pavel Machač a Martin Bok (naš kandidát na starostu), připomíná slavnější období naší historie. Doufám, že je to zlom – jakýsi obrat v současném neuspokojivém vývoji –, který povede k tomu, že se nám opět podaří navrátit obci alespoň část z jejího ztraceného lesku.

Prokop Boček

Dudlajdá

(dialog o jedné fungující součásti loděnické kultury, fiktivní pouze zčásti)

Jako každou středu přicházím po celodenním nasazení v Berouně do loděnického klubu lehce před osmou. V hlavě mám desítky melodií a textů, jdu z práce. Máme zkoušku. Vcházím do již neexistujícího baru Jitka, zdravím, někdo odpoví, někdo ne. Objednám si a sedám k prvnímu stolku, otevírám desky s notovým materiálem, třídím myšlenky a soustředím se.

Přichází člověk: „Sem se tě chtěl už několikrát zeptat, co se tu každou středu děje. Prouděj sem lidi s deskama v podpaží, daj si nápoj a spěchaj do přísálí.“

„Máme zkoušku sboru.“

„Jo, nějaký dudlajdá? To zpíváte árie nebo co?“

„Jestli myslíš vážnou hudbu, tak to taky. Ale je to různé – spirituály, trochu swingu...“

„A k tomu máte nějaký balalajky nebo co?“

„No, Alexandrovci zrovna nejsme. Co se týká počtu, je nás o dost míň, začínali jsme ve třech a dnes je nás asi pětadvacet.“

„A to jste všichni z Lodenic?“

Sbor Comodo a kapela Tři dny na břiše, foto: Alžběta Fejfarová

„Z Loděnice je Jana, Katka, já, Ivoš, Dušan, Tomáš... a hodně lidí dojíždí.“

„To jim stojí za to, na takový dudlajdá? A vodkad?“

„Nó, čoveče, až z Chrustenic, Berouna, Hýskova, Tetína, Králováku a tak, ale i z Prahy a od Rakovníka. A – nekecám – z Japonska.“

„A to je jako nákej spolek? Něco jako fotbalisti, hasiči... A to fakt jenom zpíváte?“

„Jo, zpíváme. Někdy s houslovým souborem. A s kapelou Tři dny na břiše zpíváme ve velkejch sálech bigbítový skladby.“

„Aha. No a můžu si to poslechnout? Teda jenom za dveřma, abych mohl odejít, když se mi to nebude líbit. No a kde vystupujete?“

„O adventu v Muzeu hudby na Malý Straně, na Tetíně, v Hýskově v Řepích. A na Štědrý den ve Svatým Janu, ale kdyby sis chtěl sednout, přijď dřív, bývá tam pěkně narváno. A v Loděnici máme Tříkrálový koncert. Taky při slavnostních událostech na loděnickém nádraží.“

„Tak já si jdu pro pivo a možná přijdu.“

Přišel, viděl, neusnul.

O dva měsíce později: Ve Svatým Janu seděl vepředu, i s rodinou.

P. S. Uvítáme zkušené zpěváky do basu a tenoru a zpěvačky do sopránu.

Taňa Macháčová

Výlet do kláštera Hájek

Srpnový výlet Klubu volného času se uskutečnil v sobotu 25. 8. 2018 ráno. Přestože v měsíci srpnu žádný Zpravodaj nevyšel a výlet tak nebyl řádně avizován, možnost prohlédnout si běžně nepřístupný klášter v Hájkách u Červeného Újezdu využilo poměrně hodně zájemců. Někteří dorazili autobusem, jiní auty, ale překvapivě jsme se všichni sešli ve stejnou dobu na parkovišti před klášterní branou. Areál byl otevřen u příležitosti svátku Nanebevzetí Panny Marie, ale my jsme navíc měli vzácnou možnost prohlédnout si ho za doprovodu otce Vianney, zaposlouchat se do jeho vyprávění o dávné i poměrně nedávné historii celého areálu a na vlastní oči se přesvědčit, jak moc tento klášter,

do něhož ročně chodívalo přes šedesát tisíc poutníků, po druhé světové válce pod správou čsl. Armády zpus-tl. Naštěstí byly vidět také výsledky obětavé práce Františkánů, kteří areál získali zpět, i úsilí řady dobrovolníků, kteří se snaží místu navrátit jeho bývalou krásu a slávu. Zejména

ústřední stavba s Loretou je již nád-herně obnovena, stejně jako okolí místního zázračného pramene, pro jehož chuťově výtečnou vodu si cho-dí i řada nevěřících. A i když většina z nás do klášterní kasičky přihodila větší či menší obnos, odjížděli jsme s vědomím, že na celkovou obnovu

si klášter, bohužel, bude muset ještě hodně dlouho počkat. Zároveň nás ale hřála skutečnost, že se nám po-dařilo společně poznat další architek-tonický skvost a místo, které sehrálo významnou úlohu v našich dějinách.

Jana Tučková a Alena Heinrichová

Následující dva články ve Zpravodaji nevyšly

Narozeninový koncert – 11. 5. 2018: Tři dny na bříše, Comodo a hosté

Z původně soukromé oslavy čtyř jubilatů se nakonec stala Loděnická super open party, jakou tato obec už dlouho nezažila. Pečlivě připravený komponovaný program, podpořený promítáním atmosféru umocňujícími obrazy, případně textů, profesio-nální výkony obou avizovaných hu-debních uskupení i pozvaných hostů, autorské čtení, improvizace, původní melodie i brilantní nastudování skladeb jiných autorů, originální a neo-trlé texty a hlavně hudba různých žánrů ozvláštněná zajímavým pro-línáním obou souborů a zdařenou souhrou s hosty – to vše pravidel-ně vyvolávalo potlesk v naplněném sále. A co dodat? Je skvělé, že parta nadšenců dokáže pro své kamarády a současně pro veřejnost zorganizovat tak velkolepou akci, věnovat na její přípravu tolik duševního času i ho-

din fyzické práce (svaly byly potřeba nejen při nošení technické aparatury a rozmísťování stolů a židlí a v den „D“ ještě i svíčky na stolech; pro tak velké množství účinkujících bylo totiž nutné rozšířit pódium... a pak zase vše vrátit do původního stavu, aby hned další den mohlo proběh-nout Vítání občánků). A to vše zdar-ma, včetně bohatého pohoštění pro hosty... a v čase konání důležitého hokejového zápasu. Takže pak ne-překvapí poznámky z publika: „oni jsou čím dál, tím lepší“, ani to, když se náhodný kolemjdoucí s püllitrem piva v pozdvížené ruce zastaví ve dveřích a tak se zaposlouchá, že jeho ruka s oroseným mokem až do kon-ce poměrně dlouhé skladby neklesne k ústům...

Obrovské díky si tedy zaslouží:
- hlavní iniciátor akce Ivo Plhák

z Loděnice (ladič pian, muzikant)
- všichni členové sboru Comodo a jejich spřízněné duše, kteří připra-vili pohoštění včetně nápojů
- dramaturgové koncertu Pavel Machač (Tři dny na bříše) a Táňa Macháčová (Comodo)
- vynikající a nevšedně obětavý zvukař Martin Holý
- tvůrce vizuálních efektů Peter Mančík
- a hosté: Petar Introvič, legen-da českého blues, kapelník skupiny Bluesberry, zpěv, foukací harmoni-ky, kytara; Aleš Hoznauer, spisova-tel, básník a učitel na volné noze... a také skvělý patnáctiletý Vojta Bo-rusík

Jana Tučková

Čarodějnice 30. 4. 2018 – hřiště Jánská

Je to starý pohanský zvyk, ale všichni se určitě shodneme, že po-hled do mihotajících se plamenů a roje zářících jisker nad ním má o filipojakubské noci něco do sebe. Sucho letošního roku málem všech-no překazilo (v Praze se ohně ko-nat nesměly), ale lokalita na Jánské v blízkosti potoka je pro čarodějnice ideální. Tentokrát se spojila magie ohně s měsíčním úplňkem a roman-tické duše mohly jásat. Více prag-

matické duše využily ohnivé výhně k opékání uzenin a sousedního výče-pu ke svažení hrdla (jedinou stinnou stránkou byla převaha žíznivců nad možnostmi výčepu a z toho plynoucí dlouhá fronta). O duševní potravu se jako v poslední době každý rok obětavě postarali členové loděnické kapely Kaluwait, přestože někteří z nich statečně bojovali se zákeřnými viry. A taneční parket ovládla nepřekonatelná tříletá sólistka..., o které

jsem přesvědčena, že o ní ještě v bu-doucnosti hodně uslyšíme.

Nicméně nic z toho by se ne-bylo uskutečnilo bez spousty hodin dobrovolné práce při přípravě dřeva a stavby hranice. Jedině díky tomu jsme se mohli setkat při muzice s milými lidmi, popovídat, zazpívat, zaladit žaludku i duši a filipoja-kubskou noc si náležitě užít.

Jana Tučková

Občasník LoDění vychází podle aktuální situace, nejvýše dvanáctkrát ročně. Místo vydávání: Loděnice u Berouna. Číslo 2018/1 vychází 26. 9. 2018. Evidenční číslo: MK ČR E 22364. Vydává: Kamil Horný, Pražská 72, 267 12 Loděnice. Grafický návrh a sazba: Jana Kusbachová. E-mail: redakce@loden.cz. Web: www.loden.cz.